

**Conciones siue Conceptvs Theologici Ac Prædicabiles R.
D. Petro Bessæi SS Theol. Doct. Reg. Galliar. Oratoris**

De quatuor Hominum nouissimis - Qvi Qvidem Sacri Adventvs Qvatvor
Hebdomadis accomodati: Sed & Concionvm Fvnebrivm materiam abundè
suppeditant

Besse, Pierre de

Coloniae Agrippinae, 1629

Argvmenta In Conciones Adventuales De Qvatvor hominis nouissimis.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-56277](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-56277)

ARGVMENTA IN CONCIO- NES ADVENTVALES DE QVAIVOR hominis nouissimis.

Dominica 1. Advent.

TOta Concio est de memoria Mortis, in qua primum proponit, quomodo Deus iusserit Iudæis vt cineres animantium immolatorum loco mûdo reponerent, qui variis immunditiis tollendis deseruirent, nullam aliam ob causam, quam vt hoc modo designaret ac doceret, mortis recordationem esse frænum, quo homines a peccatis coercentur. Narrat deinde Principum quorundam exempla, qui mortalitatem suam varijs modis sibi ob oculos poni curarunt. Postremo varios affectus eius relati declarat.

Feria 2. post Dom. 1. Advent.

In hac tractatur, quid sit ipsa mors, variisque rebus, vt aspidi, latroni, furi, tortori, & duci castrensi comparatur, mundus autem prout florido, & syluæ similis ponitur. Variæ deinde epitheta mortis & tituli proponuntur, deq; eius potentia multa dicuntur, quodque Deus non sit eius auctor, sed peccatum, multis probatur.

Feria 3. post Dom. 1. Advent.

Causa mortis requiritur ac aperitur. Cumq; multi eam hominibus agnam crediderint, concludit non fuisse mortuos nec corpore, nec anima, nisi peccassent, ideoque solum peccatum esse mortis causam. Digressione deinde facta, multa de fœlicitate status innocentia & hominis creatione disserit, & de miseria eius agit, in quam post peccatum perpetratum delapsus est.

Feria 4. post Dom. 1. Advent.

Hominem per peccatum gratia Dei destitu-

tum, jam necessario morti esse obnoxium, nullumq; aduersus eam esse prius legium, eo quod ex contrarijs elementis cum coalescet, naturaliter etiam morti subiectus sit, ideoq; neminem profus ab ea esse immunem.

Feria 5. post Dom. 1. Advent.

Mortem nemini suum aduentum ante denunciare, sed proditorie instar furis & latronis hora incerta aduenire. Agit deinde de præparatione ad eam, ne possit esse perniciosa, quod exemplo lupi eleganter probat.

Feria 6. post Dom. 1. Advent.

Proponit ea, quæ moribundis euenire solent, corporis nimirum varios dolores, peccatorum acerbam memoriam, dæmonum horribiles aspectus, ipsiusq; etiam animæ afflictiones, quæ omnia talia sunt, vt Christus ipse licet innocens, animam tamen Patri suo cœlesti commendauerit.

Sabbato post Dom. 1. Advent.

Vt cumq; hæc dicta se habeant, mortem nihilominus non esse metuendam declarat, sed pijs, quibus sit quasi carceris custos, & aditum iis faciat ad fœlicitatem æternam, ac proinde optandam, quod exemplis etiam gentiliam confirmat.

Domin. 2. Advent.

Extremi iudicii memoriam semper in mente habendam, exemplum Anachoretæ cuiusdam & S. Hieronymi docet, eiusq; rei vilitatem pluribus proponit

† 2

Feria

Feria 2. post Dom. 2. Advent.

De signis quæ antecedunt iudicium extremum, in Sole, Luna & stellis differit, eiusque rei rationem prolixè reddit. Exponit autem & mysticè hæc signa de Christo, Sole, Luna B. Virgine, & stellis seu Sanctis.

Feria 3. post Dom. 2. Advent.

Declarat quam horribilis futura sit dies iudicij, quales eam præcessuræ tempestates, ut dies belli idcirco vocari possit ac nocti comparari.

Feria 4. post Dom. 2. Advent.

De ipso iudice Christo, Deo & homine agit, qui tunc erit terribilis valde, ac proinde primus eius adventus cum hoc secundo comparatur, & utriusque quanta sit differentia ostenditur. Deinde de cruce in iudicio apparitura, & impiis terrificæ & aduersariæ differit.

Feria 5. post Dom. 2. Advent.

Omnes omnino homines in iudicio comparituros supra vallem Iosaphat in aere, etiâ paruulos sine baptismo mortuos.

Feria 6. post Dom. 2. Advent.

De seuerissimo examine quo iudicandi examinabuntur, agit, in quo Christus Ludimagistro ac Doctore, iudicandi vero studiosis per classes distributis comparatur, deq; examine Religiosorum, Sacerdotum & aliorum agit.

Sabbato post Dom. 2. Advent.

Agitur de sententia post examen peractum, primum in pios, deinde in impios proferenda. Deumque proniorem ad præmia quam supplicia inferenda ostendit. Pauca deinde de igne infernali & æterno differuntur.

Domin. 3. Advent.

Cogitationem infernalium suppliciorum nõ modo necessariam, verum etiam utilissimam esse declarat, eo quod potentissime homines à vitijs absterreant. Contra vero eorum obliuionem causam esse plurimorum peccatorum.

Feria 2. post Dom. 3.

De quinque locis seu animarum receptaculis post hanc vitam agit, nimirum de cælo, inferno, limbo Patrum, paruulorum sine baptismo aut circumcissione mortuorum, & purgatorio.

De ipso autem inferno differit teterrimum esse & horribilissimum, eumq; sub terra.

Feria 3. post Dom. 3.

De ipsis inferni tormentis agit, miserimorumq; damnatorum statu, quorum quidam grauius cruciabuatur, quam ipsi dæmones.

Feria 4. post Dom. 3.

De pœna sensuum differit, quos omnes grauiissime torquendos demonstrat. Deinde de igne infernali, & quomodo in animam agat prolixius disputat; quodq; dæmones nunc non omnes sint in inferno, post iudicium tamẽ omnes illuc ablegandi, etiâ etiam nunc non sint sine tormentis.

Feria 5. post Dom. 3.

De damnatorum miseria, ob grauissimam pœnam damni agit, & de verum conscientiarum.

Feria 6. post Dom. 3.

De æternitate infernalium pœnarum disputat, & ostendit omnino nunquam finendas, nec vllam spem redemptionis superesse damnatis contra Origenem, qui olim contrarium sensit. Esse igitur æternitatem pœnarum infernalium articulum fidei, & æquissimam. Postremo agit de eo, quomodo damnatorum corpora non consumantur aut corrumpantur in igne.

Sabbato post Dom. 3.

De damnatorum infelici sorte, quorum numerus ingens sit, & nullis viuorum precibus iuuari possint, nec vero viui pro ijs orare debeant.

Dom. 4. Adventus.

Gloriam cœlestem mente comprehendere non posse, eiusq; memoriam efficax esse remedium contra peccata, & quoscunq; labores huius vitæ, idque exemplis Moysis & S. Stephani probatur.

ARGUMENT.

Feria 2. post Dom. 4.

Cæli situs descriptio, nomina, & amplitudo, itemque pulchritudo proluxe & pulchre depingitur.

Feria 3. post Dom. 4. Advent.

Agitur de Beatis, eorumque fœlici sorte, quam tria commendabilem faciunt Gaudia cœli æterna esse, unde beati excidere nunquã possint, cum peccare non possint, contra Origenem. Non esse omnium beatorum eandem gloriam, quod procedit ex aureolis, quæ nonnullis Sanctorum datæ sunt, deque ipsis aureolis disputat.

Feria 4. post Domin. 4.

Beatorum gloriam consistere in visione divinæ maiestatis, ad quam gloriæ tamen lumen necessarium, cuiusque excellentia in duobus consistat. Hinc fieri ut Sancti

nihil ignorent, & cognitio illorum quotidie crescat, & quomodo id fieri possit.

Feria 5. post Domin. 4.

De corporum beatitudine Christi Humanitatem apertissime à Beatis videndam fore. De corporum resurrectione, & qualis illa futura. Non fore in cœlo cæcos, aut claudos, aut vitiosos. De quatuor dotibus glorificatorum corporum.

Feria 6. post Dom. 4.

Cœlestem gloriam longissime superare omnes mundi delicias, cum mundus hic nil sit nisi inopia, & punctum tantum si cœlo cõferatur, nec animam satiare posse. Plura deinde de mundi vanitate, & cœli pulchritudine addit, cum anacephalæosi dictorum quatuor Nouissimis.

